

Anna Bennich Karlstedt:

”Vi måste berätta
så att människor
orkar lyssna”

Efterfrågan på psykologisk kunskap är större än någonsin. Psykologerna, experterna på området, ges stort utrymme i allt från Kanal 5:s *Boston Tea Party* till Sveriges Radios *Radiopsykologen*. Möt några av psykologerna som sprider professionen i tv, radio, tidningar och på sajter: **Anna Bennich Karlstedt, Allan Linnér, Jenny Klefbom, Per Naroskin, Eva Rusz.**

Anna Bennich Karlstedt i TV4:s morgonsoffa med programledarna Jenny Strömstedt och Steffo Törnquist. Hon medverkar i *Relationsakuten* och dagens tema är gräl.

”Det finns medier som av vissa kolleger inte anses tillräckligt fina”

ANNA BENNICH KARLSTEDT

■ Personalchef på Folkhem, privatpraktiserande psykolog snart klar psykoterapeut, föreläsare, expert i tv, radio, tidningar och Sveriges Psykologförbunds *Psykologiguiden*.

■ Har medverkat i: *Helt blackout* (UR), *Helt sjukt* (TV4), *Nyhetsmorgon* (TV4), *Torehammars sköna nya värld* (P3), *Morgonpasset* (P3), *Jonas val* (P1), *Kropp & Själv* (P1), *Boston Tea Party* (Kanal 5).

Anna Bennich Karlstedt:

”Psykologin är intressant för allmänheten även om den blir förenklad”

Mörkerrädsla. Stresshantering. Vaskning av champagne. Anna Bennich Karlstedt gör ingen skillnad på vare sig ämnen eller medier. Viktigast är att nå ut och få folk att lyssna. Därför medverkar hon som psykologisk expert i allt från Kanal 5:s *Boston Tea Party* till Psykologförbundets sajt *Psykologiguiden*.

Många har säkert sett henne i TV4:s *Nyhetsmorgon*. Kanske hört henne i Sveriges Radios *Morgonpasset* och *Kropp och själ*, eller läst om eller av henne i *DN*, *SvD*, *Metro* eller på *Psykologiguiden* där hon skriver krönikor och svarar på läsarfrågor.

Men att som psykolog medverka som expert i medier är en laddad fråga, inte minst inom kåren. Redan då Anna

Bennich Karlstedt gick psykologutbildningen diskuterades det en hel del att psykologer måste bli mer synliga i medier.

– Men det gäller ju inte alltid i verkligheten. Det finns medier som av vissa kolleger inte anses tillräckligt ”fina”, säger Anna Bennich Karlstedt.

Att till exempel medverka som expert i utbildningsradions (UR) satsning *Helt blackout*, där fyra unga fick hjälp med sin talängslan, räknas nog som en merit, liksom att skriva för *Psykologiguiden*. Däremot finns det kolleger som, gissar hon, anser att det var oseriöst av henne att ställa upp i Filip och Fredriks underhållningsprogram *Boston Tea Party*.

– Det förs ibland diskussioner om var, när och på vilket sätt psykologer

bör ställa upp eller inte ställa upp. Skulle man ta hänsyn till allas åsikter blev det nog inte så många, om alls några, kvar. Men vill vi nå ut eller inte? Jag vill gärna ”av-flummifiera” psykologin och försöka suddas ut fördomar som vi fortfarande stöter på, även om det innebär att en och annan retar sig på att det låter för enkelt, säger hon och fortsätter:

– Jag vill tillägga att de flesta av mina kolleger är väldigt positiva och peppande.

En vanlig arbetsvecka arbetar hon en till två dagar på sin privata mottagning i Gamla stan i Stockholm där hon erbjuder klienter beteendearbetande terapier och två dagar som personalchef på byggföretaget Folkhem. Kanske hinner hon även intervjuas eller hålla en före-

PSYKOLOGER I MEDIA

Jenny Klefbom:

”Jag gör ingen skillnad på medier, det är en demokratifråga”

Jenny Klefbom är efterfrågad som psykologisk expert och medverkar regelbundet i radio, tv, tidningar, samt på *Psykologiguiden* där hon både skriver artiklar och svarar på läsarfrågor. Hon ger dessutom intervjuer i allt från studenttidningar till *Aftonbladet*, *Vi föräldrar*, *TT* och *Mama*.

– Jag gör ingen skillnad på medier. Att vara tillgänglig för journalister är för mig en demokratifråga. Det ska inte vara så att man har tillgång till kunskap för att man har tillgång till vissa medier. Jag har gett intervjuer i ungdomstidningen *Frida* – vilket jag tycker är jätteviktigt. Vem ska annars uttala sig där? En astrolog? Då är det ju bättre att läsarna får tillgång till en psykolog och riktig kunskap!

Även om Jenny Klefbom inte gör skillnad på medier, så är hon desto mer angelägen om formen. Där finns gränser för vad hon ställer upp på:

– Om man vill ha tipsrutor om allvarli-

läsning om exempelvis stresshantering, ledarskap, kränkande särbehandling eller sömnsvårigheter.

– Det är oerhört stimulerande att ha egna klienter, men jag vill inte vara terapeut på heltid. När jag nästan uteslutande arbetade med terapier kände jag mig lite ensam. Anställningen som personalchef ger mig struktur och arbetskamrater. Jag är nog en rastlös person, det passar mig bra med flera olika slags uppdrag, säger hon om sig själv.

Hon har arbetat som psykolog sedan 2003. Första jobbet var inom företagshälsan, där hon utvecklade sömn- och stressgrupper. Egen mottagning, rekryterings- och HR-uppdrag blev nästa steg. Under hennes tredje mamaledighet, 2007, tillfrågades hon om att vara ”stand-in” för psykologen Per Naroskin i Sveriges Radios P1-program *Jonas val*. Sedan dess har det bara rullat på.

Varför tillfrågas just du som expert? Finns inga andra mer kunniga kollegor, eller forskare, inom många av de områden du uttalar dig om?

– Jovisst, medger hon. I början var jag mer försiktig, jag försökte tipsa journalisten om andra som kunde området bättre. Men ofta blev svaret att man ville ha någon som kunde förklara ämnet på ett begripligt sätt.

Och den talangen har hon. Anna Bennich Karlstedt har ovanligt lätt att omsätta psykologiska kunskaper i vardagens ordalag, dra paralleller och ge konkreta exempel. I tv har hon en närvaro som ”går igenom rutan”. Och i diskussioner är hon bra på att smidigt parera oväntade utspel eller kommentarer, därtill ofta på ett underhållande sätt.

Anna Bennich Karlstedt säger att hon brinner för psykologin, men medger att hon inte enbart drivs av den missionen. Det finns även egoistiska skäl bakom att synas och medverka i medier:

– Det är PR som är ovärderlig när man driver eget företag, och det är dessutom utmanande och roligt på ett personligt plan.

Numera är Anna Bennich Karlstedt mer van vid att medverka i medier. Men

så var det inte från början. Då, strax efter inslagen spelats in, minns hon en tid av en känslomässig berg-och-dal-bana. Hon gick upprymd och glad från studion. Men sedan kom skammen.

– Jag brukade tänka: ”Varför sa jag så? Så dumt! Varför nämnde jag inte det där andra som var mycket viktigare? Vad ska folk tycka? Nu är säkert andra psykologer arga, hoppas ingen av dem hörde!”

– I huvudet lade jag mina svar till rätta, med förklarande följdfrågor. När jag ”gjort om” hela inslaget i mina tankar var jag säker på att min medverkan var helt värdelös. Men med tiden har prestationsångesten lättat – även om den fortfarande slår till ibland, säger hon.

De flesta tv-program som hon medverkar i sänds inte direkt. Och intervjuerna klipps ned rejält. I TV4:s *Helt sjukt*, som sändes våren 2013, var Anna Bennich Karlstedt expert tillsammans med läkaren Eric Rydman. Vid redigeringen kunde hennes citat ryckas helt ur sitt sammanhang, berättar hon.

– De kunde ta första och sista meningen i min utläggning, och klippa in en bild på någon av de andra där emellan. Några gånger, när logiken försvann, var jag tvungen att säga till. Men det var inte alltid det ändrades ändå.

Hur känns det när slutresultatet blir urvattnat, snudd på felaktigt?

– Det är en balansgång, man får fråga sig vad som är värt att ta strid om och om det kan bli allvarigare konsekvenser av att jag inte fått fram exakt det jag ville. Men om psykologer kräver att ha full kontroll i intervjuer eller program, att få prata till punkt i korrekta termer, kommer vi inte att synas mycket, menar Anna Bennich Karlstedt.

– Vi tar kanske oss själva på lite väl stort allvar ibland. Psykologin är intressant för allmänheten – även om den blir förenklad. Det är nog allra mest vi själva som oroar oss för att vår vetenskap inte ska få tillräcklig ”kredd” eller misstolkas på olika sätt. Vi måste också berätta på sådant sätt att människor orkar lyssna. ●

Åsa Fagerström, frilansjournalist

JENNY KLEFBOM

■ Har tidigare arbetat inom Bup, men är sedan 2007 egen företagare och arbetar med utrednings- och behandlingsarbete med barn, unga vuxna och deras familjer.

■ Medverkar regelbundet i TV4 *Nyhetsmorgon* där hon svarar på tittarfrågor, samt på *Psykologförbundets* sajt *Psykologiguiden*.

■ Föreläser och har skrivit flera böcker, däribland *Tonåringar – om livet med nästan vuxna barn* (med Ingrid Gråberg), Basun Förlag, 2009, *Journalföring för psykologer* (tillsammans med Camilla Damell), Liber, 2012) och medverkar i *Angeläget om makt-lekar: en antologi* (ALMAeuropa Förlag, 2011).

PSYKOLOGER I MEDIA

► ga saker som "Så här slutar du skära dig" eller "Fem viktiga punkter om anorexi" så medverkar jag inte. Det går totalt bort. Mitt arbete är diagnostik, och det tar jag på stort allvar, säger hon och fortsätter:

– Detsamma gäller vissa tv-program, som SVT:s *Debatt* där man ska stå i var sin ringhörna och ha olika uppfattningar på oerhört kort tid. Det enda som sker är att man riskerar att framstå som en idiot. Jag har sett andra psykologer som har gjort mycket bra ifrån sig där, men i grunden tycker jag inte att det är god folkbildning. Folk som ser på programmet riskerar att få en felaktig bild av psykologisk kunskap.

Jenny Klefbom beskriver sig själv som generalist, hon är lite bra på det mesta, men självklart även mer expert på vissa speciella områden. Ändå blir hon oftast ofrivilligt placerad som expert av journalister.

"Jag förväntas svara på allt från graviditet till julstress"

– Jag förväntas kunna svara på allt från graviditet till depression. Jag skrev strax före jul om årstidsbunden depression och julstress på *Psykologiguiden* vilket genererade att säkert tio journalister ville intervjua mig om julstress. Plötsligt var jag expert på julstress.

– Många gånger hänvisar jag till forskare eller kolleger som har mer kunskap på vissa områden, men journalister är inte alltid så intresserade av det. De vill ha någon som kan formulera sig så att folk förstår, och det har jag kanske en viss vana av.

– Men jag försöker ändå tipsa om andra psykologer, gärna de som inte är kända, gärna unga, för det är viktigt att föra ut psykologisk kunskap och då behöver vi vara många med olika kompetenser som verkar för det, inte bara några få, säger Jenny Klefbom. ●

Kajsa Heinemann

FOTO: MAGNUS LAM KARLSSON

FOTO: KENNETH HALLMAN/PEARSON PRESS

Per Naroskin:

"Måste finnas utrymme för

Snäll. Rolig. Och allvarsam. Tre adjektiv som psykolog, psykoterapeut, föreläsare och författare Per Naroskin vårdar och bär med sig – oavsett om han föreläser inför hundratals statsanställda i Örebro, är konferencier på Stora Psykologpriset inför hundratals kolleger, författar krönikor i tidskrifterna *Chef* och *Modern Psykologi*, eller svarar på läsarfrågor i *M-Magasin*.

– Humor är komplext och på samma gång delikat. Många tar den för givet, andra har ett mer problematiskt förhållande till den. Det är lättare och kanske vanligare att vara rolig och elak på andras bekostnad. Men jag försöker vara snäll och rolig samtidigt som jag pratar om allvarliga ämnen, som våra relationer, våra livsval, våra liv. För att citera Victor Borge: "Humor är det kortaste avståndet mellan två människor", det är så sant.

Det säger Per Naroskin som nu även kan titulera sig skådespelare. Han har precis avslutat en utsåld sverigeturné med föreställningen *Strömstedt & Freud – Du borde gå och prata med nån*, som enligt

programbladet beskrivs: "En föreställning där poptöntens (Niklas Strömstedt) och den tondöve terapeuten (Per Naroskin) brottas med sig själva och varandra för att förstå lite mer av livet".

Så nu är du skådespelare – också?

– Nej, det skulle jag inte säga. Min roll ligger så nära mig själv, jag spelar en terapeut som ju är lik mig till utseende och personlighet så det var inte så svårt.

"Att få folk som är helt ointresserade av psykologi att lyssna är en utmaning"

– Men att lära mig all text utantill, det var en utmaning! När jag annars står på scen och föreläser kan jag göra vad jag vill, improvisera, ta in publiken – men i den här föreställningen fick jag inte det. Det var otroligt svårt ibland. Men också jätteroligt, och jag är inte främmande att göra något liknande i framtiden.

Ett par av veckans dagar arbetar Per

PER NAROSKIN

- Är psykolog och psykoterapeut
- Medverkar i Sveriges Radios *Spanarna*, *Studio Ett*, *Jonas Val* och har varit värd för *Sommar*.
- Skriver krönikor i tidskrifterna *Chef* och *Modern Psykologi* och svarar på läsarfrågor i *M-Magasin*.
- Har skrivit böckerna: *På spaning efter den vuxna människan* (1995); *Nyttan av att tala högt med sig själv* (2002); *Fuskaren som försvann* (2012).

FOTO: ANNA-LENA AHLSTRÖM

humor även i terapi”

Naroskin som psykoterapeut, de andra föreläser han, och däremellan medverkar han ibland annat i Sveriges Radios *Spanarna*, skriver krönikor samt arbetar på en ny roman ”som är jättekongstig”, enligt honom själv.

Du trivs att stå på scen?

– Ja! Jag älskar närvaron som uppstår där och då. Att stå inför 400 människor och prata om allvarliga saker på ett sådant sätt att folk skrattar och reflekterar – vilken lyx! Helst vill jag att de ska skratta högt.

– Även om jag står ensam på scen så är jag ju inte ensam. Vi gör ju detta tillsammans – publiken och jag. Det går inte att bara sitta i publiken utan att vara engagerad, du måste vara med. Interaktionen är avgörande. Sedan händer det att publiken inte skrattar, då är det inte heller roligt. Folk är inte dumma.

Per Naroskin är en efterfrågad föreläsare. Allt från myndigheter till organisationer och företag vill ha honom. Ämnen varierar, men det handlar alltid om psykologi. Och det är just i egenskap av hans profession som han efterfrågas,

säger han.

– Jag anlitas eftersom jag är psykolog men också för att jag kan prata om allvarliga saker på ett underhållande sätt. Att få folk som är helt ointresserade av psykologi att lyssna – det är utmaning. Det händer att folk kommer fram till mig på gatan, tio år efter att jag har föreläst och berättar att de tänkt vidare på något jag sagt. Då känns det som att jag gör något viktigt.

Följer humorn med in i terapirummet?

– Ja, det måste få finnas utrymme för humor även i terapi. Som när man tillsammans ser eller upptäcker något som plötsligt framstår som en självklarhet – då är det ofta humorn som lett fram till insikten och leder det terapeutiska samtalet vidare. Det handlar ju aldrig om att skratta åt klienten, utan med.

– Som psykolog är jag mån om att hålla etiken högt. Det är, som jag ser det, otroligt viktigt med växelbruk. Vi psykologer kan jobba med så mycket mer än bara klinisk verksamhet. Själv vill jag hela tiden göra nya saker! ●

Kajsa Heinemann

Eva Rusz:

”Jag tvivlar aldrig på min kompetens”

Orädd och kontroversiell med en stark vilja att föra ut psykologin. Eva Rusz är psykolog och psykoterapeut, känd från tv, tidningar, och inte minst för hennes direktsända relationsprogram i *Radio1* – ni minns kanske terapin hon hade med en straffad mördare, som sändes under hösten 2012 och som väckte starka reaktioner? Efter första programmet blev hon ”nedringd av halva Europa”, säger hon:

– Folk var förbannade och undrade vad vi höll på med: ”Ska du ha mördare i radio!” Men det fanns också lyssnare som sa: ”Så bra att han fick träda fram, lycka till i livet!” Majoriteten var positiv. Innan vi beslöt att sända samtalen testade jag honom, jag bedömde att han hade en depression, men också färdigheter, ”skills” att kunna genomgå den här terapin i radio. Jag ville ge honom en chans att gå vidare.

Mötet med mannen, som för tio år ▶

PSYKOLOGER I MEDIA

➤ sedan strypt sin hustru och sedan avtjänat fängelsestraffet, gjorde starkt intryck på Eva Rusz. Hon upplevde honom som ärligt hjälpsökande, men att ingen vilja hjälpa honom – utom hon.

Vad säger du om kritiken att mannens anhöriga inte godkänt programmet?

– Barnen är nu vuxna. Hans förhoppning var att de skulle förlåta honom. Men jag vet inte om de har kontakt.

Fanns ingen tvekan hos dig att terapin skulle direktsändas?

– Jag tog en risk, och det gick bra. Jag har gott självförtroende som psykoterapeut, och är så pass erfaren. Jag tvivlade aldrig på min kompetens.

– Det finns de som påstår att jag skulle gjort detta för att bli berömd, men det är fullständigt fel. Jag ville inte svika honom. Efter våra samtal lärde sig den här mannen sova på natten, han gifte sig och skaffade ett jobb. Vad hade hänt om jag hade inte haft samtalen med honom? frågar Eva Rusz retoriskt.

Eva Rusz började 1997 arbeta med tv-bolag som personbedömare. Det första uppdraget var *Baren* (TV3), sedan blev det flera säsonger av *Big Brother*, både i Sverige (Kanal 5) i och Norge (NRK). Men efter hand ville producenterna, enligt Eva Rusz, ha andra typer av deltagare, som hon inte ansåg var lämpade att vara med. Så hon tog en paus från dokusåporna.

– Jag hoppade av när jag såg att del-

tagarna riskerade att fara illa, jag såg att de inte insåg sitt eget bästa utan bara hade önskan att bli kända. Som psykolog är det djup oetiskt att godkänna människor som mår psykiskt illa – bara för att det skulle bli bra tv.

Men för drygt två år sedan anlätades hon igen att göra bedömningar av personer med funktionshinder som inte röstas ut i *Mot alla odds* (SVT) och *De dejtbara* (Kanal 5).

– SVT är ju ingen skandal-tv så jag kände mig trygg, och *Mot alla odds* fick pris, vilket var jätteroligt! Men visst finns det alltid en oro i magen när man gör sådant här, man hoppas att det ska gå bra, säger Eva Rusz och fortsätter:

– Jag vet att det finns ganska många psykologer som jobbar som jag men de träder inte fram. Så länge som jag märker att deltagare växer tänker jag fortsätta med det jag gör.

Strax före jul beslutades att den reklamfinansierade webbradion *Radiol1*, som ägs av MTG, skulle läggas ned. Enligt Eva Rusz har hennes program haft många lyssnare och hon är övertygad om att hon fört ut psykologin till människor.

– Det har aldrig varit ett självändamål att vara med i media. Jag tycker att psykologin måste komma ut ur garderoben, in i vardagsrummet. Vi har så långa väntetider inom psykiatri, många mår dåligt, då är det ju jättebra om vi kan hjälpa folk! ●

Kajsa Heinemann

Allan Linnér, "radiopsykolog":

"Detta är ett uppdrag"

Som programledare för Sveriges Radios *Radiopsykologen* när psykolog och psykoterapeut Allan Linnér hundratusentals lyssnare varje vecka. Hans roll är att besvara läsarbrev samt ha terapeutiska samtal med inringande lyssnare som bär på olika former av lidande och frågeställningar. I februari i år är det exakt två år sedan han tog över efter Malin Edlund, som 2009 blev den första "Radiopsykologen" i Sverige. Han ser uppdraget som ett stort förtroende som han vill förvalta varsamt.

– Det var med viss bävan och stor nyfikenhet som jag tog mig an uppdraget och jag har inte ångrat mig, säger Allan Linnér när vi ses på hans mottagning i Stockholm.

– För mig är det ett privilegium att få ta del av andras liv och historia. Det är ett hedersuppdrag. Jag tycker att det är viktigt att människor som ringer in, men även de som lyssnar, inte bara får inblick i att det finns terapeutiska samtal, utan också *hur* ett terapeutiskt samtal kan gå till. Om det kan minska tröskeln till att de själva söker psykologhjälp så är det bra, fortsätter han och understryker att det inte handlar om att ge psykoterapi i radio, utan om

EVA RUSZ

- Var programledare på Radio1 101,9.
- Personbedömare av dokusåpadeltagare i tv (Kanal 5, SVT, TV3, NRK, TV4)
- Expert och programledare i TV4
- Skriver relationsråd i *Aftonbladet*
- Författare till: *Är du gift med en psykopat?* (Prisma, 2005); *Varför hatar män kvinnor som älskar dem?* (Norstedts förlag, 2011); *Bullshit. De tio dummaste myterna varför en relation inte kan hålla* (Bladh by Bladh, 2013).
- Har varit psykolog åt 17 svenska idrottslandslag.

Programledarna Gert Fylking, Robert Aschberg och Eva Rusz ställde strax innan jul en gravsten utanför riksdagen till minne av Radio1, som lades ned vid årsskiftet.

FOTO: FR VÄT

FOTO: MATT AS AHLM/SVER GES RAD O

heders-

"i bästa fall ett terapeutiskt samtal".

Allan Linnér säger sig se ett paradigmskifte att så många psykologer i dag medverkar som experter i och tillfrågas av medier. Men vill samtidigt betona att även om han gärna bidrar till att förmedla kunskap om psykologi och psykoterapi så får det i *Radiopsykologen* aldrig bli ett eget syfte:

– Jag måste passa mig, det får aldrig bli en mission att sprida psykologisk kunskap. Vi är två som skapar samtalet, den som ringer in och så jag. Jag har inte tolkningsföreträdare, jag verkar i en kultur som är mer relationell där vi tillsammans utforskar vad som är problemet och gemensamt försöker finna alternativ, nya perspektiv.

– De som ringer är in är jättemodiga. Jag känner djup respekt för dem. Jag vill vara varsam, men samtidigt inte bara dansa med, utan också våga utmana och ta risker, annars blir det inget utvecklande samtal.

I början sändes programmen direkt. Nu spelas de in i förväg och redigeras. Det handlar främst om respekt och integritet, för de som ringer in men också för programledaren.

– Det är bra att det inte är direktsänt.

Om folk brister behöver de inte riskera att göra det offentligt. Det är känsligt. Och det har hänt att vi inte kunnat sända programmet, för att det inte har blivit bra för personen eller för mig. Vi måste vara beredda att se till allas bästa, vi har ett ansvar att skydda personen som ringer.

Men finns det inga etiska dilemman som du ser i att göra radio av personers lidande?

– De som ringer in är vuxna, ibland unga vuxna, och vi gör ordentliga urval innan. De som är i en alltför djup kris, i skilsmässa, vårdnadstvist, arvstvist eller för deprimerade eller hämndlystna – kan inte vara med. Eller om det finns risk för psykos eller annat. De som är med är skapligt stabila, även om de är i kris eller har sorg.

Att programmen så ofta leder till ett berikande samtal som berör och engagerar, beror enligt Allan Linnér på producenterna, honom själv och mycket på de som ringer in.

– De som medverkar har ett lidande, och deras förväntningar på vad som ska hända kan vara stora. Klart att det finns en risk att de blir besvikna, men vi vet båda att vi har bara den här stunden, och att något helst ska hända under denna begränsade tid. Det skapar en stämning som är speciell, vilket gör att vi ofta lyckas få till ett utvecklande samtal, säger Allan Linnér och fortsätter:

– Jag kan inte tänka på hur många som lyssnar, då skulle jag bli alltför självmedveten. I stunden är det bara vi,

den som ringer och jag. Det blir en intim situation, vilket är nödvändigt och som jag tycker om. I början var det svårt att inte se personen jag pratade med. Men inte nu. Nu känner jag mig friare, tryggare att vara den jag faktiskt är.

Skulle du själva ringa in till Radiopsykologen?

– Nej det skulle jag inte, skrattar han. Jag har tillgång till terapeuter och vänner om jag skulle behöva hjälp. Men många har inte det och det är bland annat till dem som programmet vänder sig. Få vårdcentraler erbjuder psykoterapi, psykiatrin har långa väntlistor och ska man söka privat psykoterapi kostar det mer än vad de flesta har råd med.

Allan Linnér tillfrågas ofta som expert av medier, men ställer ogärna upp, säger han. Det kan vara allt från att ge snabbt svar om Carl Philip har 40-års kris till varför en hockeytränare börjat gråta.

– Sådant har jag ingen större lust att medverka i. Vi psykologer ska vara noga med vår profession och vad vi deltar i.

Allan Linnér är 67 år, men har inga planer på att pensionera sig varken från sitt arbete på egna mottagningen där han sedan fyrtio år arbetar med individualterapi, par- och familjeterapi, handledning och undervisning, eller i programledarrollen för *Radiopsykologen*. Han känner sig privilegierad och hoppas få förtroendet att fortsätta sitt uppdrag på radion. ●

Kajsa Heinemann

FOTO: ULRIKA ZWENGER

ALLAN LINNÉR:

- Är psykolog och psykoterapeut.
- Programledare i Sveriges Radios *Radiopsykologen* sedan 2012, programmet sänds tre gånger i FM-radion och finns även på webben att lyssna på streamat i trettio dagar efter programmet sänts eller som podcast med obegränsad livslängd.